

گزارش یک مورد نادر لنفاژیولیومیوماتوزیس با پنوموتوراکس دو طرفه

دکتر مجتبی احمدی نژاد^۱, دکتر علی رضا آذرگون^۲, دکتر اصغر عالیه پور^۳, دکتر سارا والیزاده^۴,
معصومه میثمی^{*}

خلاصه

مقدمه: لنفاژیولیومیوماتوزیس (LAM) ریوی، بیماری نادر و پیشروندهای در زنان جوان است که به دلیل نارسایی تنفسی منجر به مرگ می‌شود. LAM زنان را در سنین باروری مبتلا می‌کند و خود را به صورت تنگی نفس، پنوموتوراکس و شیلوتوراکس نشان می‌دهد.

گزارش مورد: بیمار خانم ۴۲ ساله‌ای بود که با پنوموتوراکس عود کننده و بولاها متعدد در هر دو ریه مراجعه نموده بود و تحت توراکوتومی دو طرفه دو مرحله‌ای و بولکتومی و پلورکتومی دو طرفه قرار گرفت. بیمار در بی‌گیری ۱۵ ماهه هیچ مشکلی نداشت.

وازگان کلیدی: لنفاژیولیومیوماتوزیز، پنوموتوراکس، شیلوتوراکس.

مراجعه کرد. بیمار چنین حملاتی را ماه قبل نیز داشت که با نصب لوله‌ی سینه‌ای بر طرف شده بود. بیمار شرح حال عود پنوموتوراکس را می‌داد. در رادیوگرافی قفسه‌ی سینه (شکل ۱) پنوموتوراکس و کلپس ریه داشت.

در HRCT انجام شده (شکل ۲) بولاها متعدد دو طرفه دیده شد. در ضمن بیمار افیوژن پلور سروزی نیز داشت (شکل ۳).

شکل ۱. پنوموتوراکس و کلپس ریه سمت چپ

مقدمه

Lenfaziyoliomiyomatosis (LAM) یک بیماری منتشر ریوی است که در زنان در سنین باروری به صورت رشد غیر طبیعی عضلات صاف راه‌های هوایی کوچک و آلوئول‌ها خود را نشان می‌دهد (۱-۲). تظاهرات بیماری به صورت تنگی نفس، نارسایی تنفسی پیش رونده و پنوموتوراکس مقاوم به درمان است (۳). تشخیص بیماری بر اساس بیوپسی باز و بیوپسی ترانس برونزکیال ریه یا اتوپسی است (۳). بیمار حاضر به دنبال پنوموتوراکس عود کننده و وجود بولاها متعدد در (High resonance computerized tomography) HRCT و رزکشن بولا تشخیص داده شد.

گزارش مورد

بیمار خانم ۴۲ ساله‌ای بود که با تنگی نفس و دیس پنه

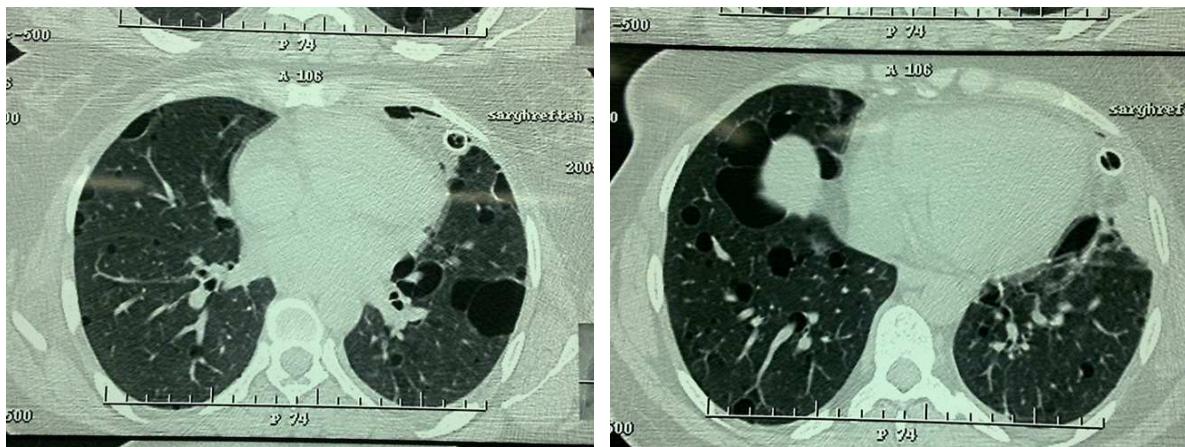
^۱ استادیار، گروه جراحی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، خرم آباد، ایران.

^۲ استادیار، گروه داخلی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، خرم آباد، ایران.

^۳ استادیار، گروه پاتولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، خرم آباد، ایران.

^۴ پژوهشگر، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، خرم آباد، ایران.

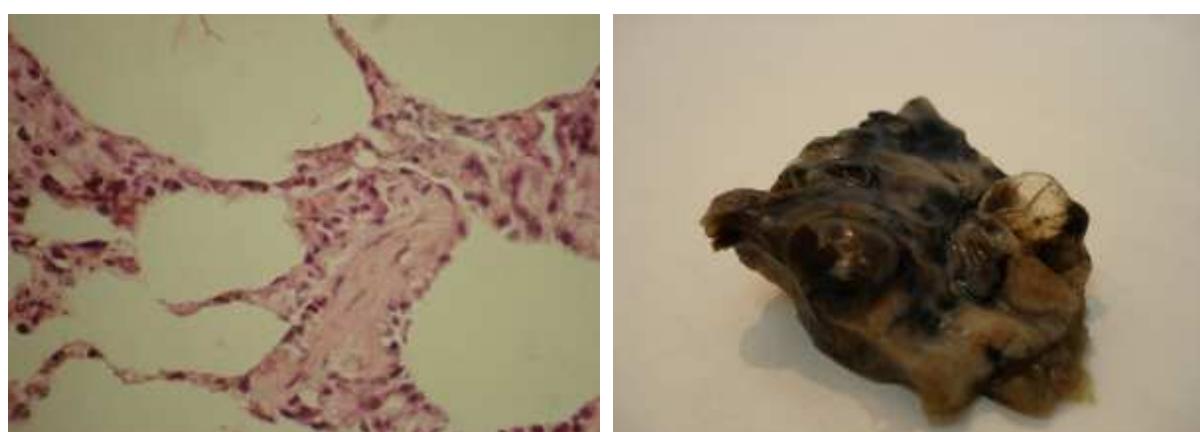
نویسنده‌ی مسؤول: دکتر مجتبی احمدی نژاد

شکل ۲. بولاهاي متعدد در هر دو ريه

شکل ۳. پلورال افیوزن سروزی خفیف سمت چپ

شکل ۴B. نمای میکروسکوپی لام ریهی بیمار

شکل ۴A. نمای ماکروسکوپی

زنان در سنین قبل از یائسگی با پنوموتوراکس خود به خودی، هموپتی، تنگی نفس پیش‌روندۀ یا شیلوتوراکس مراجعه می‌کنند (۸). پنوموتوراکس در ۵۰ تا ۸۰ درصد، شیلوتوراکس ۷ تا ۳۹ درصد، هموپتی ۲۳ تا ۴۰ درصد موارد دیده می‌شود. تست ریوی تغییرات انسدادی (Obstructive) یا محدود کننده (Restrictive) یا مخلوط آن‌ها را نشان می‌دهد (۹). مورد DLCO معرفی شده نمای محدود کننده داشت. کاهش (زیر ۸۰ درصد) و افزایش TLC (بالاتر از ۱۲ درصد) در ۹۷ و ۳۰ درصد بیماران گزارش شده است (۸).

LAM همراه با آنژیومیولیوما (تومور خوش خیم کلیه) و منژیوما دیده می‌شود (۱۰). LAM می‌تواند در زنان گرفتار با آسم، آمفیزم یا فیروز ریوی اشتباہ شود (۱۱). در بیمار با یک حمله‌ی پنوموتوراکس احتمال کلاپس مجدد بالا است (۱۲).

بیماری درمان قطعی ندارد. درمان LAM اغلب علامتی است و شامل اقدامات حمایتی مثل برونکوکلیاتورها و اجتناب از مصرف محصولات حاوی استروژن است (۱۲). از آن جایی که بیماری زنان بوده است و با هورمون استروژن تشید می‌شود، تاکنون برای درمان بیماری برداشتن تخدمان‌ها و یا مصرف تاموکسیفن، پروژسترون و آنالوگ GNRH انجام شده است ولی شواهدی از تأثیر آن‌ها در دست نیست (۱۰). درمان عوارض بیماری مثل پنوموتوراکس، شیلوتوراکس و آسیت شیلوس به صورت دخالت جراحی موضعی است (۱۳). در موارد پنوموتوراکس پلورودز شیمیایی یا جراحی توصیه می‌شود (۱۳). در مواردی که پیوند ریه مدنظر است باید از انجام پلورودز اجتناب شود. در بیماران مبتلا به شیلوتوراکس استفاده از رژیم غذایی خاص و بستن

در اسپیرومتری انجام شده نمای محدود کننده (Restrictive) وجود داشت. در بررسی گازهای خون شریانی (Arterial blood gas) یا ABG انجام شده، فشار اکسیژن شریانی ۷۱ میلی‌متر جیوه بود.

با توجه به نمای HRCT که LAM مطرح گردیده بود و عود پنوموتوراکس بیمار تحت توراکوتومی و رزکشن بولاها و پلورکتومی قرار گرفت و سپس در بررسی پاتولوژی نیز LAM تأیید شد (شکل ۴A و ۴B) و سپس به فاصله‌ی ۶ هفته توراکوتومی و پلورکتومی سمت مقابل قرار گرفت.

در پی‌گیری ۱ ساله‌ی بیمار هیچ مشکلی نداشت و در HRCT جدید بولاها کوچک دیده شد (شکل B).

بحث

LAM بیماری مختص زنان است و ممکن است با استروژن و یا بارداری تشید شود (۴). با پرولیفراسیون بافت بینایینی سلول‌های عضله‌ی صاف لفافیک احاطه کننده‌ی عروق ریوی، برونشیول‌ها و SEPTA‌های آلوئولی خود را نشان می‌دهد. از ارزیابی‌های ایمونو‌هیستوکمیتری مثل HMB45 در تشخیص بیماری استفاده می‌شود، ولی برای اثبات تشخیص در همه‌ی موارد LAM اجباری نیست (۳). طبق گزارش‌های پاتولوژی LAM در مراحل ابتدایی خود را به صورت آمفیزم ریوی و در مراحل پیشرفته HONEY COMB تغییرات کیستیک متشر و ریهی نشان می‌دهد (۵). تشخیص LAM همچنین می‌تواند توسط CT اسکن با مقاطع ظریف بدون نیاز به اثبات توسط تشخیص بافتی مطرح گردد (۶-۷). تشخیص مورد معرفی شده ابتدا با CT اسکن مطرح شد و سپس با پاتولوژی تأیید گردید.

دارد. در موارد شدید LAM پیوند ریه درمان مناسبی است (۱۴). هر چند عود بیماری در ریه پیوندی گزارش شده است (۱۵).

جراحی مجرای توراسیک توصیه می‌شود (۱۳). ثابت شده است که رادیو تراپی و کورتون ارزش کلینیکی در درمان ندارند (۱۳). اجتناب از سیگار بسیار اهمیت

References

- Corrin B, Liebow AA, Friedman PJ. Pulmonary lymphangiomatosis. A review. Am J Pathol 1975; 79(2): 348-82.
- Kitaichi M, Nishimura K, Itoh H, Izumi T. Pulmonary lymphangioleiomyomatosis: a report of 46 patients including a clinicopathologic study of prognostic factors. Am J Respir Crit Care Med 1995; 151(2 Pt 1): 527-33.
- Yamazaki A, Miyamoto H, Futagawa T, Oh W, Sonobe S, Takahashi N, et al. An early case of pulmonary lymphangioleiomyomatosis diagnosed by video-assisted thoracoscopic surgery. Ann Thorac Cardiovasc Surg 2005; 11(6): 405-7.
- Shen A, Iseman MD, Waldron JA, King TE. Exacerbation of pulmonary lymphangioleiomyomatosis by exogenous estrogens. Chest 1987; 91(5): 782-5.
- Colby TV, Koss MN, Travis WD. Tumors of the Lower Respiratory Tract (Atlas of Tumor Pathology 3rd Series). Washington : American Registry of Pathology; 1995.
- Avila NA, Kelly JA, Dwyer AJ, Johnson DL, Jones EC, Moss J. Lymphangioleiomyomatosis: correlation of qualitative and quantitative thin-section CT with pulmonary function tests and assessment of dependence on pleurodesis. Radiology 2002; 223(1): 189-97.
- Naalsund A, Johansen B, Foerster A, Kolbenstvedt A. When to suspect and how to diagnose pulmonary lymphangioleiomyomatosis. Respirology 1996; 1(3): 207-12.
- Prakash UBS. Syndromes of unknown etiology. In: Baum GL, Crapo JD, Celli BR, Karlinsky JB, editors. Textbook of Pulmonary Diseases. 6th ed. New York: Little, Brown and Co; 1998. p. 1247-9.
- Taylor JR, Ryu J, Colby TV, Raffin TA. Lymphangioleiomyomatosis. Clinical course in 32 patients. N Engl J Med 1990; 323(18): 1254-60.
- Bouros D. European Respiratory Society. Guidelines for the diagnosis and management of lymphangioleiomyomatosis (LAM). Pneumon 2008; 3(21): 224-6.
- Weir E, Cohen M. A 48-year-old woman with lymphangioleiomyomatosis. CMAJ 2007; 176(9): 1271-2.
- Hazeboek EJ, de Rooij PD. A woman with a recurrent spontaneous pneumothorax: lymphangioleiomyomatosis. Intern Emerg Med 2008; 3(3): 287-8.
- Junior PM, Ribeiro de Carvalh CR. Pulmonary Lymphangioleiomyomatosis. J Bras Pneumol 2004; 30(1): 66-77.
- Nine JS, Yousem SA, Paradis IL, Keenan R, Griffith BP. Lymphangioleiomyomatosis: recurrence after lung transplantation. J Heart Lung Transplant 1994; 13(4): 714-9.
- Bhat MA, Bhat GM. Pulmonary lymphangioleiomyomatosis: a rare presentation. Indian J Chest Dis Allied Sci 2004; 46(3): 209-11.

A Rare Case of Lymphangiomyomatosis with Bilateral Pneumothorax: Diagnosis and Treatment

Mojtaba Ahmadinejad MD¹, Alireaz Azargoon MD², Asghar Aliehpour MD³,
Sara Valizadeh MD⁴, Masoumeh Meisami⁴

Abstract

Background: lymphangioleiomyomatosis (LAM) a rare and progressive lung disease in young women that can lead to death due to respiratory failure. LAM affects women in childbearing age. Respiratory distress, pneumothorax and chylothorax are the manifestation of this disease.

Case report: The patient was a 42-year-old woman with relapsing pneumothorax and several boluses in both lungs. She underwent the 2-stage bilateral thoracotomy. She had no complications in a 15-months follow-up period.

Keywords: Lymphangioleiomyomatosis, Pneumothorax, Chylothorax.

¹ Assistant Professor, Department of Surgery, School of Medicine, Lorestan University of Medical Sciences, Khorramabad, Iran.

² Assistant Professor, Department of Internal Medicine, School of Medicine, Lorestan University of Medical Sciences, Khorramabad, Iran.

³ Assistant Professor, Department of Pathology, School of Medicine, Lorestan University of Medical Sciences, Khorramabad, Iran.

⁴ Researcher, Lorestan University of Medical Sciences, Khorramabad, Iran.

Corresponding Author: Mojtaba Ahmadinejad MD, Email: dr_ts_ahmadinejad@yahoo.com